

Hlas Loštic

Vydává MV KSČ, MNV a JZD v Lošticích, NF, a Záv. klub OTL v Lošticích

Číslo 7

12. září 1966

Ročník I.

Z místní komise lidové kontroly

MKLK má často na programu svých schůzí také projednávání připomínek občanů. Každá taková připomínka anebo stížnost, se kterou se občané na MKLK obrátí, je prošetřena a zjištěné nedostatky jsou pak odstraňovány, a to pokud možno, co nejrychleji.

Pro pohodlí občanů při podávání připomínek a stížností, jsme umístili na budově MNV schránku s označením: Připomínky pro Místní komisi lidové kontroly. Této schránce můžete s plnou důvěrou svěřovat všechny své bolesti. Stačí napsat na kus papíru, dát do obálky a nebo i bez obálky a my se pak na věc podíváme. Jestli stížnost podepíšete a nebo ne, to zůstává stejné. Každá stížnost je prověřena a i když se podepíšete a nebo si ústně postěžujete u některého člena komise, není vaše jméno prozrazeno. A to ani tehdy ne, když někdo vyjde s tím známým: „A kdo to říkal?“

Jenom jedno nás však mrzí, že totiž těch přímých stížností, a to jak ve schránce, tak i u členů MKLK, je daleko méně, než těch šeptaných a tutlaných a přitom

většinou opodstatněných. Někdy jsou to sice věci malicherné, ale jindy zase tak závažné, že vedou občanům pořádně otravovat život. A zde jistě není správné to jenom šuškat.

A tak naše schránka se musí někdy i červenat, když chuděrka čeká na vaši připomínku a nebo stížnost a on tam zatím někdo omylem hodí pozdrav z Loštic a nebo z Bouzova.

Někoho možná odradí si postěžovat také ta skutečnost, že odstranění některých pozastavených nedostatků trvá déle než je očekáváno. Nutí to pak samozřejmě k povzdychu o marnosti všeho stěžování a upozorňování. A je to pravda. Jsou takové případy. Není jich sice mnoho, ale jsou. Třeba tyto dva.

U autobusových garáží v Lošti-

cích jsou v hrozném stavu dřevěná vrata. Každou chvíli hrozí spadnout a možná i někoho pod sebou pochovat. Nová vrata dělá podnik Kovo - dřevo. A již hodně dlouho. Upozorňujeme vedení závodu a je nám řečeno, že pro nálehavé práce to nebylo dřív možné, ale nyní již to půjde. A nešlo to. Upozorňujeme tedy znovu a tu již je konkrétnější příslib. Příští měsíc. Tedy příští měsíc před několika měsíci. Jen tehdy jsme si dobře nerozuměli. My měli zato, že jde o měsíc kalendářní a s. vedoucí zase měl na mysli měsíc uherský. A ten asi odpovídá době, za kterou ta vrata spadnou někomu šoferovi na hlavu, až tam půjde ráno pro autobus. A tak to máte jako kdybyste mluvili do kovu - do dřeva.

Po obchodníku Potácelovi zůstal na náměstí výklad. Je to němý svědek zašlých dob, který by si pro svůj věk i sešlost zaslouhoval trochu klidu. Na náměstí ho nemá a pak mu také krásy nijak nepřidá. Upozorňovali jsme nálenkou i osobně. S. Richard Špička slíbil, že až se bude stěhovat do nového, výklad odveze. Nestalo se ale tak, Soudruh už je dávno na novém a výklad ještě stále na starém. Tak nevíme jestli se na něj zapomnělo a nebo jestli se ho ujal památkář. Jestli se jenom zapomnělo, necht' je toto třetí připomínkou.

Jen se nenechte nikdy ničím odradit, neb vězte, že i když se některé ty případy vlečou, tak neutečou.

Loštice - Důležité stanoviště průplavu D-0-I

Jde o průplav, který spojí moře Černé s Baltickým a Severním prostřednictvím řek Dunaje, Odry a Labe.

Průplav sleduje pokud možno přirozené toky Moravy, Bečvy, Odry a Labe. Z Dunaje odbočuje řekou Moravou ku Přerovu, kde se větví na větev oderskou, která směřuje Bečvou a Odrou k Baltickému moři. Labská větev využije poričí Třebůvky, kde u Loštic se vytvoří dvě velké údolní nádrže a několika dalšími stupni sestupuje u Pardubic do Labe a ji pak do Severního moře.

Pohled na loštickou radnici. - Foto: K. Špička.

Přijede i do Loštic?

Je to zvláštní pocit pozorovat člověka, který se po 48 letech přijel podívat do rodné vlasti - do kraje, kde prožil svoje dětství, kde žijí jeho příbuzní a přátelé. Tímto člověkem je autor Olomoucké romance, románu Magister Gabriel a dalších, zvolský rodák a bývalý žák zdejší školy Emilian Glocar, spisovatel a známý malíř, dnes žijící v Lublinu ve Spojených státech amerických. Přijel se podívat do vlasti a měsíc září stráví v Šumperku. Závodní klub, Havelkovo muzeum v Lošticích se snaží získat tohoto Českoameri-

čana aspoň k jedné přednášce v našem městě. Bude-li toto jednání úspěšné, neopomeňte přednášku a besedu s Emilianem Glocarem navštívit.

J. V.

ZAPLNILY SE ŠKOLNÍ LAVICE

Základní devítiletá škola v Lošticích zahájila 1. září slavnostně nový školní rok pod vedením nového ředitele s. Jaroslava Rezníčka, který nastoupil místo po bývalé ředitelce školy s. R. Ošťádalové. Novým členem učitelského sboru se stala Věra Řezníčková. Na škole vyučuje celkem 29 učitelů v 21 třídách. Umístění těchto tříd, družiny mládeže, kabinetů a dílny působí pro velkých nedostatek místa veliké potíže. Ještě větší nesnáze než nevyhovující místnosti činí žákům, učitelům i rodičům směnné vyučování žáků v nižších třídách. Věříme, že naše škola dosáhne dobrých výchovných a vyučovacích výsledků i za této obtížné situace a přejeme jim, aby se co nejdříve zlepšily podmínky pro jejich úspěšnou práci.

J. Klimeš.

Soupis památkových objektů v Lošticích

Synagoga čp. 13 - bývalá součást žid. města - památka historická.

Židovský hřbitov s cennými náhrobky - památka historická. Kašna na náměstí se sochou z 19. století. Malebný urbanistický prvek.

Sloup sv. Trojice na náměstí, ojedinělý příklad sloupu v romantické novogotice, kde do novogotických tvarů je převedeno vžitě barokní schema s ohrazením a sochami z r. 1853 (vršek pravděpodobně z 18. století).

Socha J. z Nepomuku u mostu z r. 1721, kvalitní plastika, dokumentující období protireformace.

Pieta z r. 1723, poměrně hodnotná plastika, dílo lidového umělce.

Kostel sv. Prokopa s areálem a křížem z r. 1801 a empírovým náhrobkem z r. 1829. Doklad architektury prošlé složitým stavebním vývojem od 15. století, kdy

již farnost existovala. Cenné renezanční mramorové náhrobky z r. 1560 a 1564. Poslední přestavba koncem 18. stol.

Dům čp. 116 s nalezištěm loštických pohárů v sousední zahradě. Městský řadový dům s uchovanou renezanční klenbou v průjezdě, s fasádou členěnou maltovým štukem. Doklad staré budovy historického jádra města.

Dům čp. 81, lidová architektura. Původní dispozice na obvodu bývalého města. Zajímavá stavba s bohatě členěnou fasádou, střechou a štítem v doznívajícím barokním tvarosloví. Oprava v r. 1963-4.

Zámek Žadlovice s dvěma zahradními domky a areálem parku, s dvěma perspektivními bránami a fontánou s Dianou. Doklad barok. feudálního sídla.

Kaple z konce 18. století. Drobná stavba ojedinělé okrouhlé půdorysné dispozice s kopulí, na okrese takřka se nevyskytující.

Rozlitá Třebůvka v Lošticích po prudké bouři dne 24. 7. 1966.

Větrná smršť, povodně, záplavy a krupobití 1966

V úterý 19. července 1966 se v pozdních odpoledních hodinách přehnala nad Loštici větrná smršť, která během několika minut způsobila značné polomy v loštickém poli. Na 30 ha smrko-vého lesa bylo vyvráceno a polá-máno. Škoda se odhaduje na 10.000 pl. metrů. Nejvíce polomů je v oboře v Žadlovicích, na Obersku, Štřelnicí, v Hájkou, u Obectova. Nepřetržitě deště pak zvedly hla-

dinu Třebůvky, která dosáhla nejvyššího stupně ze soboty na neděli 24. července, zaplavila a promočila pole a luka. Z toho 25 ha cukrovky, 55 ha ječmene, 20 ha pšenice, 12 ha brambor bylo poškozeno tak, že socialistický sektor utrpěl 70.000 Kčs a soukromý sektor pak 22.700 Kčs škody. Tím padla také naděje na nadprůměrnou úrodu v letošním roce.

Vzpomínky J. Havelky na z. 1866

Vzpomínáme-li v tomto čísle oběti obou velkých světových válek, nebude na škodu, vzpomeneme-li též na krátkou, ale nejkrvavější bitvu minulého století, která postihla nejen východočeský kraj, ale částečně i Moravu. Byla to pruská válka u Hradce Králové před 100 lety 3. 7. 1866. Na bojišti u Sadové a u Chlumce poseté mrtvolami lidí i zvířat se pochovávalo nepřetržitě 18 dní a často jen do hloubky 30 cm, aby se krvavá žeh likvidovala. Naš rodák Jan Havelka se vracel v polovině července ze studií ve Vídni a dostal se 15. července do Olomouce, odkud píše mezi jiným svému příteli Absolonovi:

„Dozrávajícím obilí je veskrze uválené, že tvoří jen mrvu, po níž se vojsko všech braků prohání a povahuje. Stromořadí jsou mnoze porubaná, příkopy vodou zaplavené a hemží se to jak mravenci při boření mostů, kopání a stavění palisád. Celkem činil na mne tábor kolem Olomouce velmi nepříznivý dojem a ztratil jsem poslední své ideální náhledy o válce. Vypadá-li opravdový tábor a z bitvy do bitvy spěchající armáda vždy tak, pak je to psí život, pak je každý od sprostého až po generála k politování. Sem by měli velemlouďi vídeňští novináři se přijít podívat, jak ta impozantnost naší severní armády vypadá.“

V dalším dopise z 31. 7. píše již příteli z Loštic a líčí své zážitky z bitvy Pražů s císařskými u Senice a u Těšetic. „Můžeš si pomyslet naše postavení a náš strach. Já jsem si kolikrát přál být svědkem bitvy, od té chvíle mi však choutka zašla.“

„Od Litovle jsme se až do Loštic vezli, aniž bychom byli Prusův potkali. Byli jsme napřed toho mínění, že v Lošticích nejsou, přesvědčili jsme se

ale brzy o opaku. Den před tím potili Prusi Loštice svou návštěvou a sice ne velmi vlnivým způsobem. Byl ten den trh v Mohelnici. Z Loštic mnoho občanů pozbylo vůz, koně a obilí. Izák z Měrotína, poslanec na sněmu moravském, přišel tím způsobem o 4 krásné koně a asi o 150 měric pšenice. K poledni přitáhla celá panská chasa z Mohelnice k nám: pěchota, 2 děla, a praporec červených husarů, kterým se jméno raci dostalo. Za hodinu mělo město 300 měric ovsa, 300 pecnů chleba, kávy aj. sehnati. Protože se ovsa u nás málo seje, spokojili se s přiměřenou mírou rži a pšenice. Též chléb se nesešel a Prusi si naporučili napéct 200 čerstvých pecnů na neděli.“ Potom dále pokračuje. „V neděli byl již chléb na radnici přichystán, ale milí Prusi pro něj nepřijeli. Čekalo se až do pondělka a pak se vybubnovalo, aby si každý pro svůj chléb na radnici přišel. Lehko však bubnovat, hůře dělit! To ti byla mela. Nikdo nemohl své pecny najít a bylo se malé revoluce obávat. Na štěstí se obrátila pozornost jinam.“

O dalších smutných i veselých historkách z té doby se dočtete v knize dr. R. Fischera „Profesor Jan Havelka, rodák loštický“ vydané k stému výročí jeho narození v r. 1936. Snad otiskneme některé z nich v dalších číslech Hlasu Loštic.

Ještě 18. září 1866 píše z Loštic: „U nás kolery přibýlo. Umřelo dosud v Lošticích samých 125 osob. Jeden den bylo i 13 pohřbů. Teď to zase trochu popuště. Nakažlivost nemoci vidět zde na jednom domě, kde téměř všichni obyvatelé - asi 13 onemocnili. V lepších domech objevuje se nemoc jen sporadicky.“ Tím zprávy Havelkovy o prajzké vojné končí.

Jar. Kobza

Chata v Borovém lese. - Foto: J. Weiser ml.

Intarzie z Loštic do světa

Všichni občané našeho města jsou si plně vědomi, že Loštice jsou známy po celé republice a daleko za hranicemi nejen svými slavnými rodáky (prof. Jan Havelka, Jan Smital, S. Adam), dlouholetým působištěm A. Kašpara, výrobky loštických závodů (Olomoucké syrečky, skládací metry apod.), ale malokterý občan si uvědomuje, že k řadě našich občanů, kteří proslavili dobré jméno Loštice i za hranicemi, druží se i skromný loštický umělec Ludvík Kopka. Jeho práce - intarzie - dřevěná mozaika - je jemná práce, kde každický detail kazety, obrazu, vykládaného nábytku vyjadřuje nejen pečlivý výběr barevného dřeva, ale především mravenčí práci jemnými pilkami, nožikem v dýhovém materiálu.

Vyučen stolářem našel si brzy cestičku k umění tohoto druhu, které sice s původním řemeslem úzce souvisí, vyžaduje však daleko více fantazie a citu pro umělecký projev. Trvalo dlouhou řadu let, kdy znovu a znovu zkoušel svoje schopnosti, zdokonaloval sám sebe i svá díla, až konečně přišel čas, kdy se o tomto neúnavném samoukovi mohl mluvit jako o umělci. Ve spolupráci s mnoha architekty, zejména s národním umělcem Karlem Svobínským vytváří dnes díla, která jsou chloubovou mnoha míst naší republiky a míst zahraničních. Pittsburgh, Vídeň, Praha, Olomouc, Bruntál, Sternberk, Hradec u Opavy. Náměst na Hané, Jaroměřice nad Rokytnou a celá řada dalších míst mohla by podat svědectví o jeho umění.

Tisíce a tisíce větších i nejmenších dřevěk našeho i cizího původu nutno k sobě pečlivě na-

skládat a stmelit, nežli vyrostle umělecké dílo, jakých je u nás zejména na hradech a zámcích nepřehledné množství.

V prádelně rodinného domku, kde si vytvořil svůj ateliér, skloněn nad jemnými částicemi barevných dřevěk pracuje na dílech, z nichž některá je možno vidět i v Lošticích (Spořitelna, JZD, soukromé byty).

V dřívějších letech musel i tento umělec projít řadou zklamání, ba i ústrků, ale nevzdal se a pracuje neúnavně dále.

Jako člen Klubu výtvarných umělců je znám po celé republice, zatím co jeho nejbližší okolí jej mnohdy přezíralo.

Na tomto skromném a nenápadném umělci se plně potvrzuje známé pořekadlo, že trpělivost přináší růže. Obsáhlá osobní korespondence podává další důkaz, jak vysoce je jeho záslužná práce ceněna, neboť je jeden z mála restaurátorů tohoto druhu v naší republice, který svou práci uchovává na věčné časy umělecké hodnoty na našich hradech a zámcích, jimž se cizina tak obdivuje.

Snad i jeho nejbližší okolí ocení jednou jeho umění a snad se i Loštice dočkají jednou, aby v souborné výstavě jeho děl poznalo veliké umění našeho spoluobčana, který nikdy nečekal na slova díků a chvaly, ale který měl největší radost, když se jeho dílo podařilo tak, jak si představoval. A snad se najde i někdo, kdo bude jednou v budoucnu pokračovat v jeho práci ke cti našeho malého města.

V současné době pracuje na obnově poškozeného nábytku pro Náměst na Hané.

J. Klein.

Za krásami země milované...

Když jsme letos plánovali program svého třídeního zájezdu, bylo mnoho návrhů a přání, ale jeden z nich vyjadřoval přání největší většiny: Šumava a jižní Čechy. Jižní Čechy a Šumava není jen pro Ladislava Stehlíka „země milovaná“, ale učarovala svými památkami i krásami i nám. Není to poprvé, co jsme ji zařadili do svých 3 deníků zájezdů, takže musíme program vždy sestavovat s ohledem na dříve navštívená místa. První den nás zavedl na stará, ale krásná místa, protože je to nejkratší cesta do jižních Čech. Havlíčkův Brod, kde se neopomeneme podívat na „brodskou smrt“ zrádce Hnáta, Havlíčkův pomník v sadech, navštívili jsme dioráma malíře Štáfla ve staré baště. V Jindřichově Hradci jsme se opět podívali na Krysovy jesličky, které vábí staré i mladé, opětně zámek, výstavu gobelinů. V Třeboni, kterou jsme prohlíželi při posledním zájezdu jsme se podívali rafinované krásy vinárny „U regenta“, která je zařízena podle doby slavného rožmberského rybníkaře Jakuba Krčína z Jelčan. K večeru nás přivítal Český Krumlov, kde někteří navštívili večerní představení Radúz a Mahulena na otáčivém hledišti zámekského parku. První den nás provázelo vcelku nepěkné a místy deštivé počasí. Druhý den se na nás sluníčko pousmálo, z počátku nesměle, ale potom se rozzářilo v plné kráse na celý půlden a rovněž tak třetího dne, kdy nám zlatilo všechny krásy zahrnuté do programu. Klet měla čepičku a rozhodli jsme se zůstat ve městech. Obdivovali jsme výborné a pečlivé uspořádání klášterského zlatokorunského s celou jeho přebohatou historií a obrátili jsme se do srdce Šumavy na Prachaticce. Zde jsme měli výbornou publikaci, která nás vedla od domu k domu, s přesnými popisy sgrafitových obrazů a slovních prupovek. Projížděli jsme hornatou, ale překrásnou krajinou, kde se střídaly kopce a serpentínová šplhání. Celou tu cestu byla okna plná zvědavých a obdivných očí, vždyť kterýsi

anglický cestovatel řekl, že Šumava je nejkrásnější horstvo světa. Přes přehradu na Blanicích a Husinec s Husovou rodnou světničkou jsme přijeli do Šumavského letoviska Vimperku, který má překrásnou polohu a do ještě krásnějších Kašperských hor, jimž dominuje zřícenina hradu Kašperk. Fotografovali jsme si jedinečnou malovanou radnici v Kašperských horách a další šumavskou scenérii a odjeli jsme do Železných Rud. Sobotní odpoledne v Železných Rudě se podobalo pouti, rovněž cestou na Špičák, kde jsme přisedli do tamního autobusu a odjeli k tiché a záhumčivé přírodní rezervaci Černému jezeru. Přes Klatovy a Přeštice rozvodněným údolím Úhlavy jsme dorazili do Plzně. Po prohlídce Plzně příštího dne ráno nás čekal jeden z nekrásnějších zážitků zájezdu - rokokový zámek Kozel u Štáhlav. Zaujala nás již poloha zámku, rozsáhlý rybník, anglický park, který byl vystřídán jedinečně udržovaným francouzským parkem se spoustou růží v plném květu. Zámek byl budován a vnitřně zařízen v rokoku kolem roku 1790 a sotva jsme ukončili na jednom konci, byli bychom nejraději začali znovu. Je těžko říct, zda nám učarovaly nástěnné malby, obrazy - ponejvíce pastely a rytiny - nábytek, porcelán, prostě dokonalá krása v jedinečném přírodním prostředí. Prohlédli jsme stavebně hrad v Rožmitále pod Třemšínem, zámek Březnici, jehož sbírky jsou rozděleny do 4 skupin, sbírky přírodovědecké z Afriky, městské muzeum, zámekské sbírky a galerie Ludvíka Kuby. Odpoledne jsme prohlédli zámekské sbírky zámku Orlik, z jehož oken jsme se laskali s krásou orlické přehrady. Přes Tábor jsme odjeli do Havlíčkova Brodu, kde jsme uzavřeli kroužek, který nás vedl po krásách „země milované“. Jako perličky na šňůrku jsme vás navlékaly, krásy jižních Čech, dnes vás přebíráme a laskáme se se vzpomínkami.

V. B.

Vzácné stromy v žadlovickém parku

Obyvatelé Žadlovic - Loštic a okolí znají již mnohá léta žadlovický zámek s rozsáhlým parkem.

Bylo by zajímavé sledovat od roku 1945 jeho majitele a uživatele. Je nutno si otevřeně přiznat, že všem byl park na obtíž. V uplynulých dvou letech vedou se jednání o jeho záchranu, ale zatím bezvýsledně.

Jaká je jeho historie:

Zámek byl upravován roku 1760 a při této příležitosti byl kolem zámku vysazen a upraven rozsáhlý park v krajinářském slohu (zušlechtěná krajina). Tyto úpravy podnikal nový majitel hrabě MITROVSKÝ. Z této doby se zachovala základní modelace terénu, rybníky, cesty a do dnešních dnů i některé stromy. Jedná se hlavně o naše domácí druhy, které zde však dorostly do obrovských rozměrů a krásných tvarů. Překrásná je dubová alej za sýpkou a dva obrovské smrky, skupina lip u zámku a z cizokrajných stromů Moruše bílá, která pochází z Číny. Její polosuchá koruna je patrna z dálky, procházíme-li Žadlovicemi. Z pozdějších výsadeb koncem devatenáctého století a po první světové válce se zachovalo opět větší množství cizokrajných stromů, které si zaslouží naši pozornost. Před zámkem je to převislá forma jasanu stepilého, u sýpky roste několik vzácných jehličnatých stromů - Douglaska tisolistá, která pochází ze Severní Ameriky a ve své domovině skýtá jakostní

... na 28. října letošního roku se připravuje slavnostní otevření Havelkova muzea a slavnost odhalení památníku obětem obou světových válek před budovou ZDŠ, k čemuž jsou připraveny pamětní odznaky, které si budete moci zakoupit?

... JZD 9. květen obdrželo Rudou standartu Okresní zemědělské správy za první pololetí 1966?

... divadelní kroužek ZK připravuje na 28. a 29. říjen přásmou Piskáčkovu operetu Tulák?

Víte, že ...

... předpokládaný úspěch kulturního zařízení v Paloníně spojený se sjedzením rodáku překročil očekávání?

... loutkaři v Lošticích připravují již na září pro naše nejmladší divadelní hru Kašpárek loupežníkem?

... směnnost vyučování prvního stupně ZDŠ v Lošticích by odstranilo předání bývalé Hospodyňské školy devítiletce? Tuto školu přebere ZOU Žadlovice.

... vzhled nového sídliště byl zvýšen úpravou vozovky?

... bylo započato s výstavbou samoobsluhy v Komenského ulici?

průmyslové dřevo. I u nás se pokusně pěstuje - úspěšně. Jedle ojiněná, která má jehlice srpovitě zahnuté, je to velmi působivý strom našich parků. Jiným stromem je borovice Jeffeyova s dlouhými jehlicemi a velikými šiškami. Pochází z údolí Sierry Nevada v Kalifornii. V jiné části parku roste Jedlovec kanadský, který patří k nejmohutnějším exemplářům na severní Moravě. Má krátké jehličí a malé šišky. Z dalších stromů, jež rostou v parku, borovice Vejmutovka, Dřezovec trojtrnný, Topol bílý - lina, liliovník tulipánokvětý a k velmi vzácným patří dva topoly chlupaté, se kterými se v Československu setkáváme velmi vzácně. Má obrovské listy, vyznačuje se malým vzrůstem. Tento druh topolu pochází z Číny a jeden ze stromů byl za nedávných větrů vyvrácen.

V parku je vysazeno i několik

druhů domácích dřevin, ovšem v pestrobarevných formách.

Rozhodně stojí za námahu dát park do pořádku a rozhodnout o jeho poslání.

JAK VYUŽÍT PARK A ZÁMEK

Tím, že dáme do zámku mládež neznamená, že posílíme zemědělství. Rozhodně by si zasloužili moderní školu. Navrhují odvážnou koncepci, ke které je třeba odvahy a peníze.

Zámek přebudovat na hotel s veškerou zámekskou romantikou a pohodlím. Vždyť je zdejší okolí hodné návštěvovány turisty a zvláště cizinci, kteří touží po romantice.

Zajistit vyjíždky starými kočáry,auty do okolí (Mladeč, Bouzov, Javoříčko, Úsov atd.).

Park dát do pořádku a umožnit turistům obdivovat krásu stromů, lov ryb v rybníku, zvěře v oboře, obnovit bažantnici.

Jinak se během několika let stane park obyčejným lesem s několika cizími stromy.

Stanislav Hekele, Arboretum, B. Lhota.

ZE SPORTU

Potíže stolních tenistů

2. října zahájí svou soutěž o mistrovské body oddíl stolního tenisu Slavoj Loštice, který po vítězství okresního přeboru I. třídy, kde bude mít za soupeře tato družstva: Meopta Přerov, Zora Olomouc, Spartak Šternberk, Slavoj Kojetín, Sigma Lutín, Spartak Lipník a Meopta Přerov C. Za Slavoj Loštice budou hrát vesměs mladí hráči, kteří dosáhli na krajských přeborech významných úspěchů: Milan Kohoutek, Alois Konečný, Jan Geisler, Jiří Kohoutek, Josef Bačovský, Václav Bačovský, Václav Šnévajs, Miloš Urban, Zdeněk Zimmermann, Slavoj Sršeň. Domácímu obecnstvu se představí tito hráči v oblastní soutěži 23. X. 1966, kdy hostí družstvo Sigmy Lutín. První dvě utkání sehraji v Kojetíně a v Přerově. Toto jsou suchá fakta, podle kterých se zdá, že je všechno v pořádku. Ale stolním tenistům v Lošticích chybí to nejdůležitější - místo, kde by se mohli řádně připravovat na svá utkání. Ani tato utkání nemají kde hrát. Dosud trénovali a hráli ve školní tělocvičně, která je jednak školní a dobrovolnou tělesnou výchovou stále obsazena a není ani pro tato utkání regulérní, nehledě na estetické a hygienické stránky. TJ se marně snaží získat pro stolní tenisty vhodnou místnost. Dosavadní jednání s LSD Jednota o pronájem sálu po bývalé jídelně v restauraci U Horáků, kde je jídelna zrušena již od 1. května 1966 visí na mrtvém bodě. Pravděpodobně budou muset stolní tenisté hrát svá mistrovská utkání v nově upravených místnostech v Paloníně u Kroupů.

Svazarmovští střelci úspěšní

Svazarmovští střelci místní organizace Svazarmu v Lošticích dosahují pěkných výsledků. Po čtyřech kolech okresní střelecké ligy ve standardní malorážce 5 + 20 je na prvním místě L. Faltýnek nástřelem 734 bodů. Na čtvrtém, pátém a šestém místě jsou rovněž loštičtí „Svazarmovci“ B. Brunda, M. Tichý a J. Doubek. Je to hezký úspěch, uvážíme-li, že v této soutěži je 144 střelců z celého okresu. Také v družstvech obsadilo první družstvo Svazarmu první místo a druhé družstvo třetí místo z 22 družstev okresu.

Nejlepší střelec místní organizace L. Faltýnek si vybojoval účast na celostátním přeboru, který se konal v Plzni 30. VIII. 1966, kde v silné soutěži 22 nejlepších střelců republiky obsadil sedmé místo výkonem 533 bodů, když vítěz Dušan Houdek z Jihomorav-

ského kraje docílil 557 bodů. Do další práce přejeme našim Svazarmovcům hodně úspěchů.

Z posledních výsledků TJ Slavoj

Oddíl kopané zahájil podzimní kolo okresního přeboru vítězstvím nad Tatanem Moravičany a Sokolem Bludov. (2 : 1 a 2 : 4) zatím co v posledních dvou utkáních musel odezdat po dvou bodech Dukle Jeseník a Sokolu Vel. Losiny (0 : 3 a 1 : 0).

Žáci oddílu kopané zahájili mistrovskou soutěž vítězstvím 7 : 0 nad Spartakem Mohelnice.

Odbíjenkáři zvítězili nad Sokolem Nový Malín 3 : 2 a podlehlí Spartaku Mohelnice 2 : 3.

Záběr z mistrovského utkání loštických odbíjenkářů.